

- 2) Czy sprzedaż używanych towarów, które już zostały wprowadzone do obrotu przez właściciela znaku towarowego w Europejskim Obszarze Gospodarczym stanowi używanie znaku towarowego w rozumieniu art. 12 ust. 1 dyrektywy 2008/95/WE?
- 3) Czy znak towarowy zarejestrowany nie tylko dla towaru, lecz ponadto także dla części owego towaru, jest używany w sposób pozwalający na utrzymanie praw związanych z tym znakiem także dla towaru, jeżeli ów towar nie jest już sprzedawany, lecz [sprzedawane są] opatrzone znakiem towarowym akcesoria i części zamienne dla towaru sprzedawanego w przeszłości i opatrzonego znakiem towarowym?
- 4) Czy dokonując oceny, czy zachodzi rzeczywiste używanie należy także uwzględnić, czy właściciel znaku towarowego oferuje usługi nie używając wprawdzie znaku towarowego, ale [usługi te są] przeznaczone dla już sprzedanych towarów?
- 5) Czy przy badaniu używania znaku towarowego w danym państwie członkowskim (w niniejszym przypadku: Niemcy) w rozumieniu art. 12 ust. 1 dyrektywy 2008/95/WE należy także, zgodnie z art. 5 Konwencji między Szwajcarią a Niemcami w sprawie wzajemnej ochrony patentów, wzorów i znaków towarowych z dnia 13 kwietnia 1892 r., uwzględnić używanie znaku towarowego w Szwajcarii?
- 6) Czy zgodne z dyrektywą 2008/95/WE jest nałożenie na właściciela znaku towarowego, wobec którego dochodzone jest wygaśnięcie praw znaku towarowego co prawda pełnego ciężaru przedstawienia okoliczności faktycznych dla używania znaku towarowego, obciążając jednak powoda występującego z żądaniem wykreślenia ryzykiem braku możliwości udowodnienia tego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych, Dz.U. 2008, L 299, s. 25

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht
Düsseldorf (Niemcy) w dniu 16 listopada 2018 r. – Ferrari S.p.A. / DU**

(Sprawa C-721/18)

(2019/C 54/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ferrari S.p.A.

Strona pozwana: DU

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy ocenie kwestii, czy używanie pod względem rodzaju i zakresu ma charakter rzeczywisty w rozumieniu art. 12 ust. 1 dyrektywy 2008/95/WE ⁽¹⁾, w przypadku znaku towarowego zarejestrowanego dla szerokiej kategorii towarów – w niniejszym przypadku pojazdów lądowych, w szczególności samochodów i ich części – ale faktycznie jest używany wyłącznie w odniesieniu do szczególnego segmentu rynku – w niniejszym przypadku drogich luksusowych samochodów sportowych i części do nich – należy odnieść się ogólnie do rynku zarejestrowanej kategorii towarów czy można odnieść się do szczególnego segmentu rynku? Czy wtedy, gdy używanie dla szczególnego segmentu rynku jest wystarczające, znak towarowy w postępowaniu w przedmiocie wykreślenia ze względu na wygaśnięcie praw właściciela należy utrzymać w mocy w odniesieniu do tego segmentu rynku?
- 2) Czy sprzedaż używanych towarów, które już zostały wprowadzone do obrotu przez właściciela znaku towarowego w Europejskim Obszarze Gospodarczym stanowi używanie znaku towarowego w rozumieniu art. 12 ust. 1 dyrektywy 2008/95/WE?

- 3) Czy znak towarowy zarejestrowany nie tylko dla towaru, lecz ponadto także dla części owego towaru, jest używany w sposób pozwalający na utrzymanie praw związanych z tym znakiem także dla towaru, jeżeli ów towar nie jest już sprzedawany, lecz [sprzedawane są] opatrzone znakiem towarowym akcesoria i części zamienne dla towaru sprzedawanego w przeszłości i opatrzonego znakiem towarowym?
- 4) Czy dokonując oceny, czy zachodzi rzeczywiste używanie należy także uwzględnić, czy właściciel znaku towarowego oferuje usługi nie używając wprawdzie znaku towarowego, ale [usługi te są] przeznaczone dla już sprzedanych towarów?
- 5) Czy przy badaniu używania znaku towarowego w danym państwie członkowskim (w niniejszym przypadku: Niemcy) w rozumieniu art. 12 ust. 1 dyrektywy 2008/95/WE należy także, zgodnie z art. 5 Konwencji między Szwajcarią a Niemcami w sprawie wzajemnej ochrony patentów, wzorów i znaków towarowych z dnia 13 kwietnia 1892 r., uwzględnić używanie znaku towarowego w Szwajcarii?
- 6) Czy zgodnie z dyrektywą 2008/95/WE jest nałożenie na właściciela znaku towarowego, wobec którego dochodzone jest wygaśnięcie praw znaku towarowego co prawda pełnego ciężaru przedstawienia okoliczności faktycznych dla używania znaku towarowego, obciążając jednak powoda występującego z żądaniem wykreślenia ryzykiem braku możliwości udowodnienia tego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych, Dz.U. 2008, L 299, s. 25

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rēzeknes tiesa (Łotwa)
w dniu 28 listopada 2018 r. — Elme Messer Metalurgs / Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra**

(Sprawa C-743/18)

(2019/C 54/12)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Rēzeknes tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: SIA „Elme Messer Metalurgs”

Strona pozwana: Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra (Agencja ds. Inwestycji i Rozwoju Łotwy)

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 ust. 7 rozporządzenia nr 1083/2006 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sytuację, w której beneficjent pomocy finansowej nie jest w stanie osiągnąć w istotnym dla przeprowadzanej oceny okresie prognozowanego poziomu obrotów ze względu na to, że w tym okresie doszło do zaprzestania działalności gospodarczej prowadzonej przez jego jedynego partnera handlowego czy też klienta bądź też stwierdzona została jego niewypłacalność, należy uznać za działanie czy też zaniechanie ze strony podmiotu gospodarczego (beneficjenta pomocy finansowej), które doprowadziło lub może doprowadzić do powstania szkód dla budżetu ogólnego Unii Europejskiej?”

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. 2006, L 210, s. 25).